

از مطالعه این نشریه در زمان تفیلا و فواندن توراہ فودداری فرمایید.

אברהם קלדה

ייקרא

جهت مفضا قدوسیت این نشریه از دور اندافتن آن فودداری فرمایید.

7 نیسان 5781

5 פתורי روش 5

حال که خد-اوند با رحم بسیار خویش چنین امکانی را داده ، پس باید در چند نکته ، دقت بسیار داشت:

اول این که در تفیلاهای شخریت و مینخا ، زود به کنیسا آمده تا برای قرائت متن مربوط به قربانیها با آرامش و متانت ، به اندازه کافی زمان داشته ، نه اینکه این قسمت از تفیلا را نخوانده و یا آن را تند و بدون دقت بخوانیم.

دوم این که باید زمانی را تعیین نمود تا میشناهای مربوط به قربانیها را آموخت ، مخصوصاً فصل "مكان قربانیها" که در تفیلا شخریت آمده است. موقع خواندن این متن ، باید بفهمیم چه می خوانیم و فقط در صورت فهم است که برای شخص حساب می شود این قربانی را تقدیم نموده ، ولی اگر این متن را خوانده اما معنای آن را نمی فهمد ، نه برای او حساب می شود که قربانی آورده و نه این که توراہ آموخته ، زیرا در آموزش توراہ ، اگر فرد تنها کلمات را بخواند و متن را نفهمد و متوجه موضوع نشود ، برای او حساب نمی گردد که به آموزش توراہ مشغول شده است.

سوم اینکه فرد باید هر روز ، زمانی را تعیین نماید که هلاخا بیاموزد ، چه هلاخاهای شبات ، چه هلاخاهای روز مועد و ایام وسط مועد و همچنین هلاخاهای روزمره ، زیرا شخصی که خوب هلاخاها را نمی داند ، مطمئناً فرمان توراہ را زیر پا گذارده و با زیر پا گذاشتن فرمان توراہ ، برای خود مجازات تهیه می نماید. ولی وقتی شخص هلاخاها را می داند ، مواظب است فرمان خد-اوند را زیر پا نگذارد و اگر هلاخا را می آموزد و انجام آن هلاخا برای او سخت است ، با آموزش پند و اندرز توراہ ، خود را قوی می کند و خد-اوند نیز به شخص کمک نموده تا بتواند این هلاخا را انجام دهد.

میدراش در این باره می نویسد: وقتی شخص توراہ می آموزد و سعی می کند موردی را که آموخته انجام دهد ، خد-اوند غریزه بد را از او دور می نماید.

این پاراشا در شروع کتاب وییقرا با موضوع قربانیها آغاز می شود. هم چنان که می دانیم ، بیشتر قربانیها برای شخصی است که به صورت سهوی از امر توراہ گذشته و حال باید برای کفاره گناه خویش قربانی آورد. فقط در این صورت سهوی است که قربانی ، گناه را کفاره می نماید. ولی شخصی که به عمد ، گناهی را انجام داده ، فقط آوردن قربانی کافی نیست و مجازات دیگری لازم است ، به مانند ضربت شلاق برای افرادی که فرمان نهی (לא תעשה) توراہ را زیر پا گذاشتند ، یا مجازات کارت برای افرادی که گناهی انجام دادند که مجازات کارت دارد و یا حتی مرگ به وسیله قاضیان برای افرادی که گناهان سنگین انجام داده اند.

از اینجا می بینیم تا چه حد انجام گناه سخت است که حتی برای انجام گناه سهوی، لازم است شخص به یروشالیم بیاید ، به بیت همیقداش رفته و قربانی بیاورد و هر که ، این شخص را با قربانی می دید، متوجه گناه وی می شد و این شخص خجالت می کشید. در زمان تقدیم قربانی نیز لازم بود ، شخص به گناه خویش اعتراف و نیز توبه نماید تا گناه او بخشیده شود. در حین تقدیم قربانی نیز لازم است این شخص تصور کند هر عملی که با قربانی می شود ، انگار با خود او می شود ، دست و پای او را بسته ، او را شخیطلا کرده ، خون او را روی مذبح ریخته و اعضای بدن او را جدا نموده و روی مذبح می سوزانند. ولی خد-اوند به او رحم نمود و فرمان داد به جای قربانی کردن خود شخص ، وی می تواند یک حیوان را به عنوان قربانی تقدیم و به این صورت گناه خویش را کفاره نماید.

متأسفانه این روزها ، امکان تقدیم قربانی وجود ندارد اما خد-اوند این امکان را داده که به جای تقدیم قربانی ، پاراشای آوردن قربانی را آموخته و شخصی که موضوع قربانی را می آموزد ، نیت می بندد که این قربانی را تقدیم می کند ، خد-اوند برای او حساب می کند ، انگار این قربانی را تقدیم نموده است.

1 اگر در کیفیت و کمیت مطالب این نشریه (آی ، پیشنهاده و یا سوالی در امور هلاخا و زندگی روزمره دارید از اتمام لطف

”دوباره چاقو را تیز کن به صورتی که مثل قبل بدون هیچ برجستگی باشد.“

شروع به تیز کردن چاقو می‌کردیم که شاید دو تا سه ساعت طول می‌کشید به صورتی که دوباره چاقو به مانند قبل بدون هیچ برجستگی باشد. پس از تیز کردن دوباره ، راو دوباره چاقو را بررسی می‌کرد و می‌فرمود:

”تیز کردن چاقو بسیار دشوار است ، پس همیشه مواظب باش هیچ وقت چاقوی تو ضربه‌ای نبیند که برجستگی پیدا کند و مجبور شوی دوباره زحمت زیادی بکشی و چاقو را دوباره تیز کنی.“

حال تمیز کردن کردن نشاما از گناه نیز بسیار سخت است و به همین جهت نسان باید بسیار مواظب باشد تا مرتکب گناهی نشود. وقتی تمام تلاش خود را می‌کند که مرتکب گناه نشود ، خد-اوند نیز مواظب او است که گرفتار دام غریزه بد نگردد.

باید توجه نمود مجازات‌هایی که خد-اوند برای عدم انجام میصواها در نظر گرفته ، به عنوان انتقام نیستند ، بلکه برای پاک کردن نشاما از آلودگی گناه است تا در دنیای آتی ، نشاما بتواند از مزد میصواهایی که انجام داده ، لذت ببرد و مجبور نباشد مدتی را در جهنم سر نماید تا گناهان خویش را کفاره کند.

یکی از افرادی که برای شخیطاً کردن امتحان می‌داد تعریف نمود: ”لازم بود هر یک از ما چاقوی خویش را کاملاً تیز نموده تا راو ، چاقوی ما را بررسی کند که آیا کاملاً تیز است یا هنوز برجستگی‌هایی دارد. پس از اینکه راو ، چاقو را بررسی می‌کرد و مطمئن می‌شد هیچ برجستگی ندارد ، دوباره چاقو را با یک سنگ پر از برجستگی می‌کرد و به ما می‌داد و می‌فرمود:

تکبر ریشه گناهکاری

بدین مفهوم که رهبر حتماً مرتکب به گناه خواهد شد. حال چرا توره به این صورت این موارد را توضیح می‌دهد؟

ربنو بخیی در جواب می‌نویسد:

”زیرا شخص کاهن بزرگ همواره زیر نظر قوم است ، چه در موارد مادی و چه معنوی و کفاره گناهان قوم ، و این زیر نظر بودن باعث می‌شود شخص کاهن بزرگ همواره مواظب باشد و مرتکب گناه نشود. قاضیان نیز روح مقدس ا-لهی بر آنها متجلی می‌شود و امکان خطا کار شدن آنها بسیار کم است. همچنین به ندرت اتفاق می‌افتد کل دوره همه با هم مرتکب به یک گناه شوند. ولی رهبر به خاطر تکبری که دارد ، خود را در درجه‌ای می‌بیند که همه چیز را می‌داند و این باعث می‌شود حتماً مرتکب به گناه گردد.“

این مورد باید سرمشق ما باشد تا از تکبر دوری نموده و بدانیم تکبر ریشه گناهکار شدن انسان است.

در این پاراشا ، توره توضیح می‌دهد اگر رهبر دوره مرتکب به گناه سهوی شود ، چگونه باید قربانی بیاورد و این گناه را کفاره نماید.

راشی در تفسیر این مورد می‌نویسد:

خوشا به حال افراد دوره‌ای که وقتی رهبر آن گناه سهوی انجام می‌دهد ، گناه خود را می‌گوید و برای کفاره آن قربانی می‌آورد ، پس صد البته به فکر کفاره گناه عمدی خویش نیز هست.

ربنو بخیی در تفسیر این مورد می‌نویسد:

توره در مورد کفاره گناه شخص کاهن بزرگ ، یا کفاره گناه قاضیان یا کفاره گناه کل دوره ، صحبت می‌کند چنین می‌نویسد: ”اگر مرتکب به گناه شوند“؛ بدین مفهوم که شاید مرتکب به گناه شوند و نیاز به کفاره این گناه باشد.

ولی وقتی توره در مورد کفاره گناه رهبر توضیح می‌دهد ،

توره می‌نویسد: ”وقتی که رهبر مرتکب گناه شود“ :

دوری از گناه

اور هخییم در پاسخ می‌فرماید:

”در پاراشای قبلی توره فرمود صورت مشه ربنو نورانی شد و قوم ییسرائل ترسیدند که به نزد او بیایند ، به همین سبب لازم بود مشه ربنو همه قوم را جمع کند که ترس آنها مانع نشود که به نزد او بیایند.“

این واقعاً تکان دهنده است که تا چه حد گناه می‌تواند به شخص ضربه زند ، قبل از گناه گوساله طلایی ، قوم ییسرائل متصل به نور جلال شخینا و نزدیک به مشه ربنو بودند ، ولی حال پس از گناه گوساله طلایی ، قوم ییسرائل می‌ترسیدند به مشه ربنو نزدیک شوند.

در ابتدای پاراشا **ויקהל** خواندیم مشه ربنو تمام قوم ییسرائل را جمع نمود.

اور هخییم روحش شاد در تفسیر این مورد می‌نویسد: ”همواره وقتی مشه ربنو میصواهای خد-اوند را به قوم ییسرائل می‌فرمود ، همه آنها را جمع می‌کرد و با آنها سخن می‌گفت ، پس این امری طبیعی است که قبل از صحبت با قوم ییسرائل ، مشه ربنو تمام قوم ییسرائل را جمع نماید. پس چرا لازم بود در اینجا توره تأکید فرماید و بنویسد مشه ربنو تمام قوم ییسرائل را جمع کرد و در جمع همه قوم این مورد را به آنها فرمود؟“

عادت دارد بین زنان باشد و چون شیطان در این موقع حاضر است ، اجازه دارد تا به مردان ضربه بزند و باعث شود آنها زودتر از موقع از دنیا بروند. در چنین مواقعی ، شیطان به نزد خدا-اوند می‌رود و از انسان بدگویی می‌کند و گناهان او را پیش خدا-اوند ذکر می‌کند و این باعث می‌شود زودتر از وقت خودش از دنیا برود.

زهر هقادوش در ادامه می‌نویسد:

به همین جهت موقع بدرقه میت ، فرد باید حواسش باشد که زنان پشت سر او باشند و اگر هم آنها جلو هستند و او باید پشت سر آنها باشد ، باید آنقدر از آنها دور باشد که معلوم باشد همراه با آنها نیست و موقع برگشت نیز باید از راهی رفت که زنان آنجا نیستند.

با شنیدن این مورد ، ربی العازار به پدر خود گفت:

”پس اگر اینطور است ، بهتر است انسان برای بدرقه میت به قبرستان نرود.“

ربی شیمعون در پاسخ فرمود:

”خیر ، بدرقه میت میصوای بسیار بزرگی است و با انجام این میصوا ، انسان هم به طول عمر مزکی می‌شود و هم مزکی به قسمتی در دنیای آتی می‌شود. به همین جهت هم از قدیم رسم است موقع بدرقه میت ، شوفار می‌زنند

تا شیطان بر افراد زنده تسلط نداشته باشد و باعث نشود قبل از موقع از دنیا بروند.“

باید تلاش نمود تا هلاک‌های حجابت را رعایت نمود تا بدین صورت نور جلال شخینا همواره بین ما باشد.

و این وضعیت با وجودی است که مشه ربنو برای قوم یسیرائل طلب رحمت نمود و خدا-اوند آنها را بخشید ، ولی این گناه باعث شده بود قوم یسیرائل از نور جلال شخینا دور شوند و حال از صورت نورانی مشه ربنو می‌ترسیدند.

پند این مورد این است که هر یک از ما باید کاملاً مواظب باشد تا از گناه دوری نموده تا گناه باعث نشود از خدا-اوند و از افراد صدیق دور شویم.

پند دیگر این است که اگر خدا-ای ناکرده ، شخص مرتکب گناه شد و از خدا-اوند دور گشت ، این دلیل نمی‌شود که وی دوباره به خدا-اوند نزدیک نشود ، بلکه باید توبه نماید و دوباره به خدا-اوند نزدیک گردد.

اور هخیم در ادامه می‌نویسد:

”مشه ربنو ، زنان را در یکجا و مردان را در جای دیگر جمع نمود.“ زیرا وقتی در یک جمع زنان و مردان با هم هستند ، غریزه بد بیدار شده و باعث می‌شود نور جلال شخینا دور گردد که همین دوری نور جلال شخینا ، باعث و بانی تمام گرفتاریها و سختیها است. این مورد تا این حد واجب است که حتی در بدرقه میت نیز باید بسیار مواظب بود که جمعیت زنان با مردان مخلوط نشود.

کتاب زهر هقادوش در تفسیر این پاراشا می‌نویسد: ربی شیمعون بر یوخی قسم خورد بیشتر افراد دنیا زودتر از موقع وفات خود می‌میرند و دلیل این است که هنگام بدرقه میت تا قبرستان مواظب این مورد نیستند و موقع بدرقه میت به قبرستان ، شیطان در بین زنان است و چرا بین زنان؟ زیرا از همان روز اول که شیطان ، خوا را فریب داد ،

قوانین آماده کردن ظروف برای دسح

کاشر نمود. اما اگر عادت دارد که با روغن از آن استفاده نماید ، طریقه کاشر کردن آن فرو بردن در آب جوش ظرف اول می‌باشد. (הגללה).

۶. ظرفشویی آشپزخانه: آب جوش را از ظرف اول بر آن و کناره‌های آن می‌ریزیم و کافی است. برخی رسم دارند قالب پلاستیکی مخصوص نیز در آن قرار می‌دهند ولی واجب نیست. ۷. صندلیها: گاهی مواد غذایی روی صندلی می‌ریزد یا می‌افتد و باید تمیز و پاک شوند.

۸. ترازوی آشپزخانه: و سایر ترازوهای مواد غذایی با تمیز کردن کاشر می‌شوند.

۹. مسواک: با شستن و آبکشی خوب با آب معمولی کاشر می‌شود و خیلی خوب است از مسواک مخصوص دسح استفاده نمود.

۱۰. نمکدان: با شستن توسط آب معمولی کاشر می‌شود.

۱۱. ظروف چینی: ظروف چینی ، ظروف سفالی لعابدار بوده ، یا از مخلوط سفال و مواد دیگر ساخته شده‌اند و مانند ظروف سفالی هستند یعنی اگر استفاده آنها با غذا یا مایعات گرم بوده ، به هیچ طریق نمی‌توان آنها را کاشر و قابل استفاده برای دسح نمود و اگر استفاده آنها با مواد غذایی سرد بوده ، کافی است آنها را با آب سرد خوب شستشو داد و اگر ماده خامص به مدت بیست و چهار ساعت در آنها باقی مانده باشد ، طریقه کاشر کردن آنها بدین طریق است که ظرف مورد نظر را پر از آب سرد کرده و باقی می‌گذاریم تا بیست و چهار ساعت در آن باقی بماند و سپس آن را خالی نموده دوباره با آب معمولی پر می‌کنیم تا مجدداً بیست و چهار ساعت بماند و بعد خالی می‌کنیم و این عمل را سه مرتبه پشت سر هم تکرار می‌نماییم.

۱۲. تابه تفلون: بدلیل اینکه بدون روغن هم از آن استفاده می‌شود و حرارت آن بالا می‌رود نمی‌توان آن را برای دسح

۱. ظرف مخصوص نمک کردن گوشت: با شستشو با آب معمولی کاشر می‌شوند اما بهتر است روی آنها آب جوش از ظرف اول ریخته شود و ظروف مخصوص خیساندن گوشت قبل از نمک کردن، با شستشو با آب معمولی کاشر می‌شوند.
۲. صافی: به سختی قابل تمیز و کاشر شدن است و بهتر است از صافی مخصوص **۲۵۵** استفاده شود.
۳. وردنه: اگر ترک و شکاف نداشته باشد با فرو بردن در آب جوش ظرف اول (**הגלגלה**) کاشر می‌شود، اما اگر ترک یا شکاف داشته باشد نباید در **۲۵۵** از آن استفاده شود زیرا تمیز کردن آن تقریباً غیر ممکن است.
۴. پوست کن: که مخصوص میوه و تره‌بار است با شستن با آب معمولی کاشر می‌شود.
۵. جا ظرفی و جاقاشقی: با شستشو توسط آب معمولی کاشر می‌شوند.
۶. ظرف نطیلا: با شستشو با آب سرد معمولی کاشر می‌گردد.
۷. الک: با تمیز کردن و شستشوی خوب کاشر می‌شود و باید کاملاً از باقیمانده‌های آرد پاک شود.
۸. کارد و چاقو: اگر برای غذای سرد استفاده شده باشد، با فرو بردن در آب جوش ظرف اول کاشر می‌گردد.
۹. کتابها: برخی رسم دارند قبل از **۲۵۵** کتابها را بررسی و تمیز می‌کنند اما اصولاً نیازی به این کار در هلاخا ذکر نشده است اما به هر جهت کتابها و سیدورهای که معمولاً بر سر میز غذا آورده می‌شوند مانند دعاها بعد از غذا و اشعار شبات را در **۲۵۵** نباید مورد استفاده قرار داد.
۱۰. میز فورمیکا: با ریختن آب جوش از ظرف اول بر سطح آن کاشر می‌شود، اما اگر احتمال خراب شدن آن وجود دارد، تمیز شسته شده و روی آن رومیزی یا سفره مخصوص **۲۵۵** انداخته شود.
۱۱. در باز کن: که برای باز کردن کنسرو یا بطریها استفاده می‌شود با تمیز کردن کامل و شستشو با آب معمولی کاشر می‌شود.
۱۲. پلاطای شبات: با ریختن آب جوش از ظرف اول بر سطح آن کاشر می‌شود. (برخی علاوه بر این کار سطح آن را با کاغذ آلومینیومی نیز می‌پوشانند).
۱۳. فلاسک آب جوش: با ریختن آب جوش از ظرف اول کاشر می‌گردد و اگر فقط برای آب جوش استفاده شده و تماس با خامص نداشته، کافی است که با آب معمولی شسته شود.

نکته: مکانی که احتمال دارد با در دست داشتن خامص به آنها وارد شده‌ایم باید مورد بازرسی خامص قرار گیرد حتی اگر آن محل ویژه نگهداری خامص نمی‌باشد. همچنین در فانه‌ای که کودک فردسال وجود دارد تمام اتاقها حتی زیر کمدها باید بازرسی شود.

قابل توجه خوانندگان گرامی

در مملهای ذیل امکان دریافت نشریه چاپ شده وجود دارد و به هیچ عنوان نماینده‌ای برای جمع‌آوری کمک به نشریه ندارد:

* **یرهوشالییم:** گنولا، فیابان ملفی ایسرائل شماره ۲۵ فروشگاه آقای فرجیان

* **تل آویو:** فیابان علیا شماره ۲۳، آقای کهن فولادی ۰۵۴-۹۳۷۸۲۸۱ * **کفرسابا:** آقای مروتی کهن تلفن ۰۵۲-۳۵۶۱۵۲۹

* **ناتانیا:** آقای فرهاد تراشندگان تلفن ۰۵۲-۸۶۸۶۸۸۶ * **بیطار:** فانهاده آقای نورانی تلفن ۰۵۴-۸۴۲۸۹۳۶

* **تارنمای:** [پاراشای هفته ۱](#) [پاراشای هفته ۲](#)